

Rapport fra feltarbeid på Austerdalsisen og omegn.

Austerdalsisen som strekker seg ned mot Austerdalsvatnet.

Austerdalsisen er den største brearmen i Norge og en del av Østre Svartisen. På begynnelsen av 1990-tallet strakte breen seg over hele Austerdalsvatnet. Etter hvert som breen har trukket seg tilbake, utvidet innsjøen seg, og på 1940- og 1950-tallet opplevde den nesten årlig Jøkullaup (oversvømmelser av isbreen).

Mitt masterprosjekt kombinerer kvalitative og kvantitative metoder. Gjennom det sosialøkologiske rammeverket har jeg lagt til rette for å kunne forstå det sammensatte forholdet mellom menneskenes samfunn, økologiske systemer og politisk økologiske prosesser i regioner der frossent vann spiller en betydelig rolle.

Det har jeg gjort ved å samle data fra fjernmåling med satellittbilder helt tilbake til 1980-tallet for å kvantifisere og analysere endringer i kryofæren over tid, inkludert hvordan endringer i breene og nedbør har påvirket landskapet i vassdragene. Samtidig har jeg undersøkt hvordan reindrifta, skogbruket og landbruket i disse landskapene er påvirket av en kryosfære i endring via intervjuer med lokale aktører og eksperter.

Med studentstipend fra vannforeningen fikk jeg mulighet til å komme ut å selv observere landskapet jeg analyserer også fra bakken, og jeg fikk mulighet til å møte og intervju aktørene ute i det samme landskapet som de er avhengige av for å drive sitt virke.

Jeg vil takke vannforeningen for bidraget!

Sara Krafft

Nedstrøms Austerdalsisen har elva en grå farge under smelstesesongen på grunn av sedimentavsetninger fra breen.

En dukkert i den iskalde bresjøen på en varm augustdag var mer enn forfriskende. Her har vannet en turkis farge fordi sedimentene i det stillestående vannet absorberer og reflekterer forskjellige bølgelengder av sollyset enn det rennende vannet.

